SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVI (50)
Štev. (Nº) 49

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
11 de diciembre - 11. decembra 1997

Kdo je odgovoren?

Govor predsednika SKD Lojzeta Peterleta kot predstavitelja resolucije o lustraciji v Državnem zboru 3. decembra 1997

Spoštovane poslanke in poslanci! Začel bom s trditvijo, da noben narod, nobena družba ali država ne more preživeti ali stabilno in zdravo živeti, če se odpove spoštovanju človekovega dostojanstva, temeljnim moralnim načelom, kulturnim civilizacijskim standardom, demokratičnosti in pravnosti.

Nedemokratični totalitarni komunistični režim je vse to desetletja počel, začenši z revolucijo, ki se je z uboji nedolžnih civilistov začela v prvih letih druge svetovne vojne. Revolucija, ki jo je izvedla Komunistična partija in s tem zlorabila borbo proti okupatorju z nedemokratičnim prevzemom oblasti, je tisto ključno in nesrečno dejstvo, ki je razdelilo Slovence. Znana nasprotja med klerikalci in liberalci pred vojno, če tako rečem, kot dvema političnima opcijama, torej ta nasprotja ali ta delitev je absolutno neprimerna z delitvijo, ki je nastala med Slovenci po nasilnem prevzemu oblasti. Partija si je vzela pravico določanja, kdo je pravi, kdo ni pravi, kdo naj živi in kdo naj umre. Vzela si je pravico nad življenjem in smrtjo.

Dovolite, da v tej zvezi navedem tri značilne izjave, ki nam bodo pomagale razumeti, zakaj se trudimo z resolucijo, ki je predmet te točke dnevnega reda. Najprej citat iz leta 1937. Gre za tovariša Kardelja, ki je poslal po Čebinskem kongresu vostvu Kominterne naslednji stavek: „Mi bomo šli v boj, če bomo vedeli, da je to priložnost za revolučijo". Drugi citat: Dolomitska izjava konec februarja leta 1943, (ne bom vseh besed navajal, to si lahko preberete pri Metodu Mikužu, ki je bil moj profesor). Takole se to sliši:

„Komunistična partija Slovenije je sestavni del Komunistične partije Jugoslavije, ki je sekcija komunistične internacionale. Glede na to in na dejstvo, da je Sovjetska zveza vzela v svoje roke usodo zatiranih narodov, je bila za prihodnost slovenskega naroda edina rešitev v tem, da prevzame Komunistična partija Slovenije iniciativo v Osvobodilni fronti. In da je za slovensko nacionalno prihodnost pravilna samo pot, ki jo je že prehodil veliki ruski narod. Avantgardna vloga v slovenskem osvobodilnem gibanju zato pripada Komunistični partiji Slovenije. Nujna posledica vsega tega je, da se KPS, ki je zgrajena na načelih boljševizma, razvije in utrjuje povsod na slovenskem ozemlju in na vseh področjih slovenskega javnega življenja."

Drugič, prosim, da ste pozorni tudi na ta stavek:

„Druge izmed ustanovnih skupin OF pa ne organizirajo političnih organizacij. Uvede se enotna vzgoja za aktiviste OF. Kader KPS je dolžan posvetiti posebno skrb revolucionarni vzgoji aktivistov OF."

Potem pa, spoštovane poslanke in poslanci, poglejmo citat triindvajset let kasneje. Gospod Mitja Rtibičič pravi leta 1966 tako:

„Točna definicija Narodno osvobodilnega gibanja mora naglasiti, da je ono bilo ljudsko gibanje od vsega začetka, revolucionarni proces, ki je hkrati z narodno osvoboditvijo moral privesti do bistvenih sprememb v družbeno politični strukturi Jugoslavije. Kdor tega ne razume, ne razume ničesar." Tako Mitja Ribičič na ljubljanskem simpoziju ob petindvajsetletnici OF leta 1966.

Da, spoštovane gospe in gospodje, kdor tega ne razume, ne razume, zakaj osrednji trg slovenskega glavnega mesta krasi še naprej spomenik revoluciji, kar je za to državo in za njeno glavno mesto sramota. Kdor tega ne razume, ne razume, zakaj varuje palačo našega predsednika države kip revolucionarja Borisa Kidriča, namesto spomenika neznanemu vojaku, kar je svetovni standard. Naš standard pa je še vedno revolucija, revolucija prav v srcu države.

Slovenska, sicer z Moskvo povezana, pa vendar zelo avtentična revolucija, kot revolucionarji sami pravijo, kot malo kje drugje, je imela različne faze. Med prvo bolečo fazo z umori in z manipulacijo odpora proti okupatorju. Značilno je, da komunistični partiji okupator ni bil dovolj, pa so bili trije. Potreben je bil v skladu s partijsko komunistično taktiko notranji sovražnik. Z okupatorjem se je računalo, da bo slej ko prej odšel. Ko so začele padati prve žrtve: študentje, kmetje, duhovniki, podjetniki, civilisti, ko se je začel ta teror, ob okupatorjevem še domač teror, so se ljudje začeli obnašati samoobrambno. Kdo jih ne bi razumel? Uprli so se terorju, in partija se je tega razveselila, kajti s tem si je pridobila sovražnika, ki ga je potrebovala za svojo legimiteto. In o tem se govori še kar naprej, tako rekoč na enak način še dandanašnji. Kdor ni z nami, je proti nam, se je reklo takrat. Velikokrat sem javno dejal, prvič na Teharjah leta 1990, da - priznanje, čast, zahvala in spomin vsem, ki so se uprli okupatorju. To smo dolžni. Hkrati pa mislim, da smo dolžni tistim, ki so se uprli revolucionarnemu terorju, revoluciji, kasneje komunističnemu enoumju in totalitarizmu, enak odnos. Po dolomitski izjavi, katere del sem prej citiral, in mimogrede povem še to, da je do dolomitske izjave prišlo seveda šele potem, ko se je pri Stalingradu obrnilo drugače, ko je prišlo do obrata pri Stalingradu. Takrat je prišlo pač do odločitve, „sedaj prevzamemo zadeve v svoje roke". Torej, po dolomitski izjavi, ki je popolnoma odpravila vsaj začetni videz demokratičnosti Osvobodilne fronte, se je po morilskem uvodu začelo utrjevanje, sicer številčno šibke KP, na različne načine, zlasti s pripravami na konec vojne. Ne bom tukaj razlagal, kako je izgledal konec vojne, kaj se je zgodilo. To priznanje prihaja navsezadnje tudi s strani ključnih ljudi nekdanjega režima in mislim, da ni potrebno dodatno razlagati, kaj se je zgodilo. Bom se pa na koncu vprašal, zakaj se ni nič zgodilo v zvezi z odgovornostjo tistih, ki so to organiziralaii in to naročili. Torej, med vojno in po njej je padlo na slovenskem več ljudi od bratove roke kot od tuje, od okupatorjeve roke. In to mislim, da je strašno dejstvo, ki ga jemljemo na znanje, ki ga pa premalo uporabljamo za spoznanje in tudi za etično ravnanje. To je tisto, kar nas iz zgodovine bremeni, in

Nad. na 3. str.

Razprava o lustraciji

DEBATO PRIČNE LOJZE PETERLE

3., 4. in 5. decembra se je vršil v državnem zboru prvi del razprave o resoluciji o protipravnem delovanju komunističnega totalitarnega režima. Dokument je predstavil **Lojze Peterle** (SKD), katerega govor objavljamo dobesedno po magnetofonskem zapisu na prvi strani. Za njim sta odklonilni stališči predstavila predsednica odbora za notranjo politiko Darja Lavtižar Bebler (LDS) ter vodja sekretariata za pravne zadeve Milan Baškovič, nato pa je za govorniški oder prvi stopil predsednik SDS **Janez Janša**.

SOPREDSTAVITELJ JANEZ JANŠA

Kot je dejal, je v Sloveniji treba uvesti institut lustracije zato, ker se niso uresničila dobronamerna pričakovanja iz časa slovenske osamosvojitve in takratne vladne koalicije Demos, da se bodo stvari uredile same po sebi, da je partija sestopila z oblasti, da je komunizem propadel po celem svetu ter da je pot v demokracijo neizogibna, gotova in nepovratna. Po teh letih pa krivice niso poravnane, pokradeno premoženje večinoma ni vrnjeno, privilegiji niso odpravljeni, privatizacija je bila brezobzirna milijardna kraja, v sedanji tajni službi so na vodilnih mestih še vedno pripadniki nekdanje Udbe.

Navajal je magnetogramske zapise izjav s sestankov sedanjega predsednika RS in nekdanjega predsednika ZK Milana Kučana. Navedel je še del Resolucije Sveta Evrope v zvezi z nevarnostmi v primeru neuspešnega prehodnega procesa iz nekdanjega totalitarnega v demokratični družbeni sistem. „V najboljšem primeru bodo vladali oligarhija namesto demokracije, korupcija namesto vladavine prava in organiziran kriminal namesto človekovih pravic. V najslabšem primeru pa bi bila posledica lahko žametna obnovitev totalitarnega režima, če ne celo strmoglavljenje porajajoče se demokracije."

FRANC ZAGOŽEN - SLS

Vodja poslanske skupine SLS **Franc Zagožen** je ob poudarku, da govori le o predloženi resoluciji in ne o lustracijskem zakonu, povedal, da stranka sprejem tega dokumenta za obsodbo nekdanjega totalitarnega režima podpira. Žal mu je bilo, ker se zaradi branilcev prejšnjega sistema DZ med večletnimi poskusi ni uspelo poenotiti za njegovo obsodbo. Potrebujemo narodno spravo oziroma deklaracijo o spravi, vendar kako naj pridemo do tega dokumenta, če nekateri nočejo obsoditi bivšega režima, ki je sistematično kršil človekove pravice in temeljne svoboščine.

LEVICA NOČE LUSTRACIJE

Borut Pahor, vodja ZLSD, je menil, da je treba narediti korak naprej in reči, da je bil upor proti okupatorju izraz domoljubja in steber svobodomiselnosti, obsoditi pa bi morali kvizlinštvo. Predlagano besedilo resolucije ni primerno, saj je v nasprotju z ustavo, evropsko konvencijo o človekovih pravicah in resolucijo parlamentarne skupščine Sveta Evrope, dokument je slab in nesprejemljiv, zato ga ZLSD zavrača.

Zmago Jelinčič (SNS) je zelo dejal, da je bila resolucija Sveta Evrope pisana za druge vzhodnoevropske države, ne za Slovenijo. Trdil je, da obstaja namreč bistvena razlika med socializmom (ne komunizmom!) v državah nekdanje Varšavske zveze in socializmom v nekdanji SFRJ, bila pa je tudi bistvena razlika med socializmom v SRS in nekdanji SFRJ.

Jelko Kacin (LDS) je skušal oprati slovenske komuniste do izvensodnih pobojev po drugi svetovni vojni, ki da so vsega obžalovanja in obsodbe vredni, vendar pa imajo po njegovem prepričanju mnogo več skupnega z Beogradom kot s slovenskimi partizani.

Ciril Ribičič (ZLSD) je protestiral zoper vse tiste razpravljalce, ki da v državni zbor znova vnašajo politično polarizacijo in sovraštvo.

Zoran Lešnik (DeSUSS) je očital Janši in Peterletu, da „netita požar, ki so ga ljudje že pogasili" in ju vprašal, koga bi rada postavila pred zid. Med drugim je omenil tudi zadnje predsedniške volitve ter njihov izid navedel kot potrditev tega, kaj ljudje mislijo in kako razmišljajo. Predlagateljema je tudi očital, da vsiljujeta samo eno resnico. Za Lešnika so trditve Janše, da vsi slovenski dnevniki podpirajo le eno stran, pretirane, v zvezi s trditvami o kršenju človekovih pravic v prejšnjem sistemu pa je opozoril, da je teh kršenj gotovo bilo, a da do kršitev človekovih pravic prihaja tudi danes, da se je to dogajalo tudi v času krščanstva, pa tudi v kapitalizmu.

ODGOVOR POMLADNIH STRANK

Ivo Hvalica (SDS) je med drugim opozoril, da trditve Lešnika, da je bilo v prejšnjem sistemu veliko narejenega, ne držijo, saj je bilo glede na sosednje države narejeno manj, kot bi lahko. **Jože Zagožen** (SDS) je Lešniku očital, da ni seznanjen s tem, kako je bila Cerkev v prejšnjem režimu preganjana in navedel nekaj primerov, ko so bili ljudje na sodiščih obsojeni samo zaradi svojega verskega prepričanja. **Lojze Peterle** (SKD) je omenil, da tisti, ki so na lastni koži okusili vso bridkost prejšnjega režima, ležijo pod zemljo. Poudaril pa je, da sprave ne more biti brez resnice in poprave krivic ter navedel lastne izkušnje, ko je zaradi svojega verskega prepričanja bil „zaničevanja vreden". **Miroslav Mozetič** (SKD) je tudi nasprotoval poveličevanju prejšnjega režima in navedel, da on sam in njegova družina, zaradi svoje vernosti v prejšnjem režimu niso imeli nobenih pra-

Nad. na 2. str.

STRAN 4:
Ita Rina - filmska zvezda

SPOR V KOALICIJI

Minister za šolstvo in šport Slavko Gaber je izdal sklep o enoletnem podaljšanju mandata Nacionalnega kurikularnega sveta, ki je odgovoren za prenavljanje učnih načrtov in pripravo učnega gradiva ter mu je letos potekel dveletni mandat. Predsednik Slovenske ljudske stranke in podpredsednik vlade Marjan Podobnik pa je na seji vlade sprožil razpravo o vprašanju prekoračitve pooblastil ministra Gabra, ki je brez soglasja vlade podaljšal mandat temu svetu. Zaradi očitne kršitve koalicijskega dogovora med LDS in SLS, ki zelo jasno govori o postopkih v primerih, ko koalicijska partnerja ne moreta uskladiti stališč do posameznega vprašanja.

Marjan Podobnik je 2. decembra dejal, da bo predlagal zamenjavo Gabra, če bo ta vztrajal pri svojih stališčih in kršil koalicijski dogovor. Podobnik meni, da je Gaber z enostransko odločitvijo za podaljšanje dela kurikularnega sveta kršil koalicijsko pogodbo. Minister Gaber pa je ocenil, da gre v sporu predvsem za vmešavanje politike v strokovne razprave ter da je za nemoteno delo kurikularnega sveta v sedanji sestavi pripravljen zastaviti svoj ministrski položaj.

Končno pa je v zvezi z zapleti izjavil predsednik SLS Marjan Podobnik, da Slovenska ljudska stranka ne bo pristajala na kršitve koalicijske pogodbe ali pa koalicije ne bo. Podaljšanje mandata članom NKS ni bilo koalicijsko usklajeno, zato pomeni poteza ministra za šolstvo Slavka Gabra kršitev koalicijske pogodbe, ki določa postopek usklajevanja o vseh zadevah. „Gre za princip."

Janša o Kučanu in DZ

Na konferenci 27. novembra je Janez Janša dejal, da če bi na volitvah v DS stranke slovenske pomladi nastopile enotno, bi dobile 15 do 17 svetnikov. Tako pa bosta imela SDS in SKD skupaj sedem državnih svetnikov, SLS pa štiri. Sicer pa naj bi pri volitvah preostalih 18 državnih svetnikov, ki v DS zastopajo t.i. funkcionalne interese, prišla do izraza prevlada „sil kontinuitete". „Predstavniki delodajalcev so v državni svet preslikani kot vodstvo Gospodarske zbornice Slovenije, pri delojemalcih pa so izvoljeni predstavniki dveh nekdanjih režimskih sindikatov".

Trditve predsednika Kučana o lustracijskem zakonu, da že vsa zadnja leta svetuje državnemu zboru, naj zakonsko uredi popravo minulih krivic, je Janša ocenil za sprenevedanje. „Metanje peska v oči" dokazuje med drugim nedavna zavrnitev opozicijskega dopolnila za nekaj milijonov proračunskih tolarjev za delovanuje Združenja žrtev komunističnega nasilja. Poleg tega pa predsednik Kučan tudi spregleda dejstvo, da vlada že dve leti v drugo obravnavo državnemu zboru ni poslala zakona o odškodninah, ki je pogoj za poravnavo nekdanjih krivic in izplačilo odškodnin.

Poleg tega bo po mnenju SDS predsednik države pred mednarodno javnostjo težko zagovarjal stališče, da lustracija ni v skladu s stališči Sveta Evrope, saj ravno Resolucija Sveta Evrope natančno predpisuje, v kakšni obliki je lahko lustracija izvedena v skladu z načeli pravne države. Glede domnevne protiustavnosti lustracijskega zakona pa je Janša opozoril, da predsednik države nikjer ne omenja, da Slovenija že ima lustracijsko določbo v zakonu o sodniški službi in da je slednja tudi že prestala ustavno presojo pred ustavnim sodiščem.

Zgodilo se je v Sloveniji

KONČNO PRORAČUN

DZ je z enoletno zamudo in po petih dneh zasedanja 2. decembra sprejel usklajen predlog proračuna za letošnje leto. Po ocenah opozicijskih poslancev gre bolj za obračun kot proračun, saj je večina sredstev že porabljena. Letošnji proračun bo 'težak' 743 milijarde tolarjev, proračunski primanjkljaj pa v višini 33 milijarde SIT, kar predstavlja 1,2 odstotka bruto domačega proizvoda.

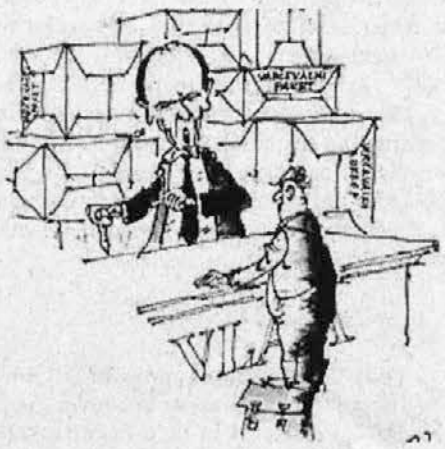

Ne, ne, to ni pas za uro, ampak za hlače...

Razprava...

Nad. s. 1. str.

vic. Omenil je razliko v načinu kršenja človekovih pravic v totalitarizmu in v demokraciji ter dejal, da je totalitarizem sistematično in organizirano kršil človekove pravice, v demokraciji pa to prepovedujejo in sankcionirajo.

Leon Gostiša (SLS) je v zvezi z očitki, da se poslanci njegove stranke ne oglašajo k tej razpravi opozoril, da se pač niso hoteli spuščati na „nivo osebnih obračunavanj", ki je doslej prevladoval, in da čakajo na vsebinsko razpravo.

Za konec je **Janez Janša** (SDS) nasprotnikom resolucije očital, da so „namesto razprave o resoluciji doslej vodili le razpravo o predlagateljih".

Državni zbor je 5. decembra prekinil izredno zasedanje in razpravo za sprejem resolucije ter jo bo nadaljeval predvidoma v torek, 9. decembra.

DEDEK MRAZ, BOŽIČEK IN MIKLAVŽ

V anketi Nedela je med tremi glavnimi prinašalci daril izbralo Miklavža 30,1%. Prav toliko jih je izbralo Božička, dedka Mraza pa le 24,8%. Na enako vprašanje je pred letom dni dobil največji delež glasov (36,4%) Božiček, Miklavž je dobil 22,9%, dedek Mraz pa 22,2% glasov.

Večini vprašanih se zdijo decembrski prazniki priložnost, da se posvetijo družini, manj jih meni, da je božični in novoletni čas najlepši čas leta, za nekatere čas zabave in veselja, slabi desetini pa nasprotno ti dnevi niso nič posebnega. Skoraj 4% menijo, da je v prednovoletnem času le več dela in stroškov, 2% pa sodita, da je ta čas priložnost za zaslužek trgovcev. Ali imajo ti prazniki kak verski značaj, ni bilo nič vprašano, pa tudi nič odgovorjeno.

Tone Mizerit

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Bliža se konec precej zapletenega leta. Včasih je ob tem času že vladal mir in politične pa tudi gospodarske skupnosti so se pripravljale na zasluženo počitnice. Letos ni govora o počitku; tudi v poletni vročini se bodo nadaljevale politične ofenzive, umiki in napadi. Preveč je zapleten položaj, da bi mogli misliti na mirno poletje; preblizu so odločilne predsedniške volitve (čeprav manjka do njih še dolgi dve leti), da bi smeli upati na umirjen tok dogodkov. Politično življenje v Argentini bo v naprej nenehni boj.

VSI PROTI VSEM

Ni težko ugotoviti, da se je to stanje splošnega spopada razpaslo v politični družbi in da se bo nadaljevalo tudi v prihodnje. Treba je le zasledovati dnevno dogajanje. Zabeležimo nekaj primerov:

- De la Rua, vodja prestolniške vlade in gotovo predsedniški predkandidat radikalne stranke je ostro napadel vladni namen privatizacije letališč in vlado ponovno obtožil korupcije. Odgovoriti mu je moral sam predsednik Menem, ki je seveda napadel radikalno stranko in njeno polpreteklost.

- V provinci Buenos Aires, največji in politično najvažnejši, ne pridejo do soglasja med peronisti in Povezavo glede vodstva provincijskega parlamenta. Ogroženo je že samo delovanje skupščine in lahko pride do intervencije.

- Peronizem ima dvojno težavo, a ne najde pravega izhoda iz zagate: po eni strani mora vladati in to čim bolj vestno in uspešno; po drugi pa mora paziti, da socialni položaj ne postane neznosen, kar bi pomenilo še hujši padec priljubljenosti. Sredi teh nevšečnosti pa se nadaljuje huda bitka za predsedniško kandidaturo, v katero se vpisujejo vedno nove osebnosti. Kakšen vpliv ima lahko dejstvo, da se je za možnega kandidata predstavil tudi predsednikov brat Eduardo Menem, še ni jasno. Nad tem bo treba imeti še odprte oči, ker ni preveč fantastično misliti, da bi predsedniku kaj prav prišlo, če bi ga za štiri leta „nadomeščal" brat, ki bi mu brez zapletov prepustil krmilo leta 2003. Da je to bolj podobno sanjam kot pa stvarnosti, je druga pesem. A kot začimba tega političnega golaža je kaj uporabno.

KAKO USPEŠNO VLADATI?

Vse teži po letu 1999, a vlada ima na skrbi tudi sedanjost. Čeprav predsednik stori vse, da bi izgledalo, da ga oktobrski volilni rezultat ni prizadel, je jasno, da se vse vladne spremembe izvajajo pod pritiskom volilnega poraza. Nekaj se spreminja v celotni usmeritvi vladnega delovanja. Mnenje opazovalcev pa se cepi, ko skušajo opisati te spremembe. Jasno je, da se je v svojih volilnih težavah Menem ponovno navezal na staro sindikalno gardo. Da je tedaj precej popustil v svojem stališču, je popolnoma jasno. Prvotna ideja delavske fleksibilizacije in razmerja med sindikati in organizacijami socialnega skrbstva je kot dan in noč v primeri s tem, kar dela vlada sedaj. Ne le da se novi osnutek o delavski zakonodaji kroji po željah sindikalistov, temveč je vlada celo z dekretom prepovedala, da bi privatne zdravstvene ustanove smele nastopati na področju sindikalnega socialnega skrbstva.

Večkrat smo že omenjali zdravstveno oskrbo sindikaliziranega delavstva. To je področje, po katerem se pretaka 2.400 milijonov dolarjev letno. Preveč vabljiva vsota, da bi si ji kdo kratkomalo na hitro odpovedal. Zato se v privatnih krogih že pripravljajo tudi sodnijski nastopi, ki bi razveljavili omenjeni dekret. Privatniki trdijo, da je v popolnem nasprotju z dosedanjo politiko vlade in tudi s sporazumom, ki ga je vlada podpisala z Mednarodnim denarnim fondom. Če je bila doslej desregulacija neke vrste vodilna zvezda na menemističnem nebu, je s tem dekretom padla v zaton. Zanimivo pa je, da so ta dekret podpisali predsednik Menem, koordinacijski minister Rodriguez in zdravstveni minister Mazza, ne pa gospodarski minister Roque Fernandez, ki mu je ostro nasprotoval, a - izgubil.

V tem pa je še eden izmed težkih zapletov sedanjega stanja. Gospodarski minister ima rastoče probleme z ostalim delom vlade. Dejstvo, da je delavsko ministrstvo končno zasedel predsednikov osebni prijatelj Erman Gonzalez je položaj le še zaostrilo. Čeprav tega nihče javno ne pove, v dogodkih prisostvujemo vsej delni „peronizaciji" položaja, ko se vlada vrača k stebrom peronizma (sindikatom) in odloča v ključnih vprašanjih njim v prid. V ta novi položaj dobrega razumevanja med vlado in sindikati je treba postaviti tudi predsednikovo odločitev, da se državnim uslužbencem in upokojencem plača aguinaldo že decembra, ne pa januarja, kot je bil namen gospodarskega ministra.

Novi delavski minister je tudi že pojasnil, da bo do fleksibilizacije prišlo po sporazumu med vlado, sindikati in podjetniki. A lahko bi rekli, da je velik del te sindikalne ofenzive le pesek v oči. Resnici na ljubo moramo povedati, da se fleksibilizacija dejansko že pridno izvaja v številnih gremijih. Povsod je vedno manj stabilnih delovnih mest, vedno več ljudi je zaposlenih z začasnimi pogodbami in tudi stalno nastavljenim se spreminjajo pogoji, predvsem kar se tiče delovnega urnika, plače po proizvodnji, deljenih počitnicah, itd. Če bomo šli po tej poti, ko bo zakon opravil svojo dolgo parlametarno pot, bo le v teoriji potrdil, kar bo dejansko že vsakdanja praksa.

KAJ PADA IN KAJ RASTE

Da je položaj res zapleten, jasno priča tudi dejstvo, da je bila meseca novembra inflacija negativna (cene so padle za 0,2%) pa tega v vladi sploh niso proslavljali. Vsem je sedaj jasno, da stabilizacija sama po sebi ni tista vesoljna rešitev vseh problemov, kot so svoj čas skušali prepričati ljudi. Še več: vlada nekoliko zaskrbljeno gleda, ker se še za naprej napoveduje padec cen, ker je to posledica recezije, divjega uvoza in prevelike domače proizvodnje, ki ne najde prave poti na tržišča.

Iste statistike, ki govore o padcu cen, vedo povedati tudi, da so meseca novembra supermarketi prodali za 5% manj kot oktobra. Decembra si bodo nekoliko opomogli zaradi praznikov in dejstva, da bodo ljudje s trinajsto plačo imeli nekoliko več denarja. A januar in februar bosta „suha" meseca in marec bo naravnost kritičen. Uvoz pa nenehno raste in ogroža domačo proizvodnjo.

Tudi stanje zaposlenosti je zaskrbljujoče. Pričakovali so, da bo brezposelnost padla in do tega je tudi prišlo. Uradno se govori, da so med majem in avgustom ustvarili 270.000 novih delovnih mest. A od teh je vsaj polovica državnih služb, ki so začasne in v katerih se plača suče okoli 200 pesov mesečno. Kaj to pomeni v današnji Argentini, pač vsi vemo. Koliko časa bodo ta delovna mesta obstala, je tudi vprašanje. Vse preveč diši po predvolilnem obdobju in resni opazovalci pričakujejo statistik meseca marca prihodnjega leta. Tedaj bo jasno, ali je brezposelnost res padla ali so jo le začasno umetno zbili.

Trije cerkveni odlikovanci

AKADEMIK PRIMOŽ RAMOVŠ

Slovenski nadškof Franc Rode je 2. decembra akademiku **Primožu Ramovšu** izročil imenovanje viteza-komendatorja reda Svetega Gregorja Velikega. Papež Janez Pavel II. je s tem odličjem, enim najvišjih, ki jih Vatikan podeljuje za posebne zasluge za Cerkev, akademika Primoža Ramovša nagradil za njegove velike uspehe na področju glasbne ustvarjalnosti in njegovo več kot šestdesetletno sodelovanje pri bogoslužju.

UNIV. PROF. DR. MILAN KOMAR

Ob svojem obisku v Argentini pa je nadškof dr. Franc Rode izročil mislecu, filozofu, univerzitetnemu profesorju in znanemu predavatelju. **dr. Milanu Komarju** bronasto medaljo s podobo ljubljanske stolnice z napisom: „Za zvesto služenje - ljubljanski nadškof". Obenem mu je izročil tudi pergament z obrazložitvijo tega nadškofijskega odlikovanja „za njegove izredne uspehe na področju filozofije in etike".

Vsi rojaki v Argentini čestitamo dr. Milanu Komarju k temu novemu odličju in se mu zahvaljujemo za vse delo v duhovno korist Argentine ter Slovencev, ki tu živimo.

JANEZ PETEK CM

Ob priliki zlate maše **Janeza Petka** v Buenos Airesu mu je Consejo Superior de Educación Católica (CONSUDEC) podelil 21. novembra odličje „DIVINO MAESTRO". Jubilant je dobil to visoko priznanje za svoje bogato delo na področje katoliške vzgoje, saj je zgradil in vzdržuje v okviru slovenskih lazaritov v Slovenski vasi farno osnovno šolo, gimnazijo, tehnično šolo in razne športne objekte.

Tudi temu našemu rojaku se zahvaljujemo za njegovo delo v mu čestitamo k tako visokemu odličju!

Preimenovanje spomenika revolucije

Danijel Malenšek, član Liberalne stranke, je 3. decembra dal pobudo ljubljanskemu mestnemu svetu o preimenovanju spomenika revolucije v spomenik sprave.

Poleg tega, da omenjeni spomenik preimenujejo v *spomenik sprave*, Malenšek še predlaga, da naj namesto sedanjega besedila na kamnitem monolitu na njem stoji napis *Ne vrag, le sosed bo mejak*. Predlaga tudi, da se prižge večni ogenj in postavi častna vojaška straža, obenem pa bi morala biti spomenik sprave in okolje primerno vzdrževana in za to zagotovljen stalni vir potrebnih sredstev.

Njegova pobuda obravnava območje spomenika revolucije na Trgu republike v Ljubljani in se ne nanaša na kompleks spomenikov Kidriču in Kardelju. Po njegovem mnenju morata biti slednja spomenika obravnavana ločeno, „saj omenjena tovariša nista prav nikoli, prav ničesar prispevala k spravi in ljubezni med Slovenci". Ker sta ravnavala prav v nasprotju s temi vrednotami, pa neodvisno od omenjene pobude predlaga, da se iz brona njunih spomenikov odlije *Zvon spomina in opomina*, ki se ga ustrezno umesti v spravni kompleks.

Sam je prepričan, da njegova pobuda podana v nadvse primernem času. Mestni svet tudi naproša, naj pobudo obravnava čimprej.

Kdo je odgovoren?

Nad. s 1. str.

seveda s tem še marsikaj zraven. Bremeni nas, ker se s tem še nismo pošteno soočili. In jaz sem za to, kot sopredlagatelj, da se soočimo pošteno, dostojanstveno, resnicoljubno, pravično in če se le da, tudi spravno med tistimi, ki bi se morali za spravna dejanja odločiti. Po izvensodnih pobojih domobrancev in drugih nekomunistov različnih starosti, ne samo ljudi, ki so lahko nosili puško, na znanih in neznanih krajih. Ko je Komunistična partija fizično opravila z nasprotnikom ali sovražnikom ali izdajalcem, kot mu je rekla, ko je prevzela vso oblast, se je začela ideološka politična indoktrinacija v imenu novega človeka, nove dobe, novih vrednot. Poglejte čitanke iz tega časa in boste videli, da krasi prvo stran za platnicami brkati mož, ki ga poznamo pod imenom Stalin. In ta faza naše revolucije traja do leta 1948, ko sem imel jaz to srečo, da sem se tudi rodil.

Namreč, Informbiro je neko posebno dejstvo z vidika tega, kar beremo tudi v nekaterih dokumentih uradne veljave zadnjih dni. Takrat je namreč padlo po nekaterih, če izvzamemo nekatere obračune znotraj partije med samo vojno, ko so šli, kot se pravi, nekateri predaleč, takoimenovani vojvode, takrat je padlo po ljudeh, ne tako maloštevilnih, predanih komunistični ideji. Namreč takrat se je vprašanje glasilo oziroma teza se je glasila: „Kdor je s Stalinom, je proti nam." In takrat se je čez noč spremenila linija, marsikdo ni vedel, da se je linija spremenila in ko je bil vprašan, za koga je, je seveda povedal, da za tistega, za katerega je bil še včeraj. Torej, kdor ni razumel ali ni mogel razumeti, ta je dobil čas za razmišljanje, eni na Golem otoku, eni drugje, nekaterim so pa čas za razmišljanje skrajšali na znan način.

Gospe in gospodje! To je bila faza, ki omogoča, da se takratno nepokorščino Titovo ali jugoslovanske partije, če tako rečemo, razlaga kot nek izreden dosežek, ki bi skorajda dišal po demokraciji. Gospe in gospodje! Takrat se ni zgodilo nič posebno mehkejšega, sploh nič demokratičnega. Kdor misli tako, je v popolni zmoti. Dejstvo je tako, da sta se udarila dva totalitarca, dva diktatorja, oba zvesta komunistični ideji, za katera je kljub temu, da je bil oder zelo širok, torej za ta dva medveda, je bilo premalo prostora. Prvi je bil lahko samo eden in ta je bil seveda in ostal, dokler ni umrl Stalin. Torej, to ni bil boj med totalitarizmom in demokracijo. Tito je razvil titoizem, specifično obliko, bi rekli, ker se ta beseda te dni uporablja, specifično obliko diktatorske vladavine, ne pa relativno diktaturo. To je bil titoizem, oziroma to je bil totalitarizem „par exelence," ki je imel svojo doktrino, ki je imel svoje rablje, svoje biriče in vse, kar spada k diktaturi. Imel je tudi kult osebnosti, pri čemer je uspelo nekaj, kar se ponavlja na Slovenskem celo v teh dneh.

Titu je uspel enkraten podvig. Ne uspe to vsakemu diktatorju, uspel se je predstaviti kot človek, ki nima z oblastjo nič, kot človek, ki ni za nič kriv, ki ni za nič odgovoren. Kot človek, v katerega je ljudstvo verjelo, da bo rešil kakšno nepravičnost, če se je komu zgodila. Tito bo „zrihtal", se spomnim, so govorili v naši vasi, ko se je nekomu zgodila krivica, „bom njemu pisal, pa bo gotovo uredil". Torej Tita ljudje preprosto niso videli na strani oblasti, ampak kot človeka, ki bo posegel v to državo, če je naredila kaj narobe.

Mislim, da so neke paralele, ki se vlečejo na Slovenskem do današnjih dni, ko imamo podobna upanja pri človeku, ki ima prvo violino v tej državi. Torej mož, za katerega je nedvomno veljalo in je veljal v očeh preprostih državljanov kot človek, ki jih bo zaščitil, ki je plaval nad vsem. To je bila seveda popolna prevara.

Potem pa je prišlo počasi do samoupravljanja. Ko številne reforme niso pripeljale nikamor, je prišlo do novega ideološkega konstrukta, do „novega" upanja, do nove poteze, ki se ji je reklo samoupravni socializem. Takrat so prihajali zahodni sociologi, politologi in politiki gledat v jugoslovanski laboratorij, kot se je govorilo, in govorilo se je o poskusu, ki naj bi humaniziral komunizem. Pa se je pokazalo, da je bila to - to je moje mnenje - najbolj fina forma obvladovanja ljudi, pri kateri smo razpravljali o vsem mogočem, včasih hkrati, ker to je bila finta, ampak o vsem je odločala de facto partija, ljudje so pa mislili, da z razpravljanjem že tudi odločajo in kaj kontrolirajo. Prevara!

Ne bom razdeljeval zadev v faze in podfaze. Recimo, zanimivo bi se bilo ustaviti ob Kavčiču, ki je tudi obveljal za človeka drugačnosti, bil je nedvomno drugačen. Ampak to, kar je on iskal, je bilo še zmeraj znotraj totalitarizma, to je bila liberalnejša varianta tega, kar smo imeli, to je bil še vedno komunizem, to še vedno ni bilo zavzemanje za demokracijo.

V vsem tem času - seveda ne bi želel jemati časa za detajlno obravnavo, čeprav bi bilo to enkrat tudi dobro in bodo mogoče replike prinesle še kaj takega - bi rad povedal naslednje: da je, seveda, komunistična partija ali kakorkoli se je imenovala in kdorkoli jo je vodil, obvladovala politično, gospodarsko, šolsko in vse druge sfere, in kriterij je bil seveda knjižica. Za mračnjaštvo je proglasila vse, kar se ni ujemalo z marksizmom, leninizmom, proglašala kar naprej črno-belo sliko, po kateri so bili nekateri izdajalci ali sovražniki, in seveda vztrajala na pouku o zmagovalcih in kolaborantih, kar počne do današnjega dne.

Gospe in gospodje, doslej sem samo razlagal, navajal, predstavljal, sedaj se bom pred vami vprašal nekaj vprašanj, ki, mislim, da so vprašanja te družbe in iz katerih je prišlo do predloga za resolucijo, ki naj bi uredila formalni odnos do tega, kar je bilo v državi narobe. Namreč, pri nas nosilci bivšega sistema skušajo na razne načine dokazati, da so bili drugačni, da so bili skorajda demokratični, da se ni nič hudega zgodilo, da smo sedaj pač v demokratični državi in da naj se ne sprašujemo o preteklosti, ampak se pogovarjajmo samo o prihodnjiosti. Tukaj smo vsi toliko zreli ljudje, da vemo, da narod, ki se odpove presoji preteklosti, nima kakšne dobre ali zdrave prihodnosti. To je gotovo dejstvo, ki ga kulturne družbe priznavajo. V tej resoluciji smo predlagali tisto, česar doslej ta država, ta družba ali ta parlament ali parlamenti pred njim niso bili sposobni narediti.

Konec prihodnjič

Težave Slovencev v Italiji

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti v Trstu 6. decembra ugotavlja, da spremembe volilnega zakona dežele Furlanije Julijske krajine še dodatno krčijo možnosti, da bi slovenska narodnostna skupnost lahko računala na svojo zastopanost v deželnem svetu, še zlasti pa na svojo avtonomno zastopanost.

Deželni svetovalci so se namreč izrekli za to, da naj bi odslej v deželni svet izvolile svoje kandidate le tiste liste, ki se bodo predstavile v najmanj 4 od 5 deželnih volilnih okrožij in ki bodo dosegle najmanj 4,5 odstotka glasov na deželni ravni. Izrekli pa so se tudi za odpravo možnosti povezav med kandidatnimi listami, kar bi povsem onemogočilo dostop Slovencev deželni svet.

Zato mora deželni svet sprejeti posebne ukrepe, s katerimi bi zaščitil zastopanost slovenske manjšine. SSk v tem smislu potrjuje oba predloga, ki ju je 19. novembra posredovala deželnemu svetu. Po prvem naj bi bil vsaj eden izmed sedežev rezerviran za slovenskega svetovalca. Drugi predlog se zavzema za to, da bi v pričakovanju dokončne rešitve črtali vsaj tista določila, ki so na zadnjih deželnih volitvah leta 1993 povzročila, da edina slovenska manjšinska lista prvič v svoji zgodovini ni izvolila lastnega svetovalca in to kljub temu, da je prejela večje število glasov.

SSk bo kot zadnjo možno rešitev predlagala, da naj bi deželni volilni zakon ohranil možnost povezave med kandidatnimi listami vsaj v prid list, ki so odraz slovenske narodnostne skupnosti.

Po mnenju SSk so popolnoma nezadostni predlogi, ki so jih v deželnem svetu predstavili svetovalci Demokratične stranke levice in Stranke komunistične prenove. To, kar prikazujeta, je v bistvu mehanizem za prisilno vključevanje Slovencev v italijanske stranke in za onemogočanje samostojnega političnega nastopa.

Avstrijci odkrivajo „rojake"

Po avstrijski raziskavi, objavljeni 6. decembra, je v šestih slovenskih mestih (Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Lendava, Celje, Ptuj) in njihovi okolici 1813 pripadnikov nemškogovoreče manjšine in še nekaj sto oseb, ki ji pripadajo. Ekipa dr. Stefana Karnerja z graške univerze je zbrala zvočne zapise 118 oseb. Dr. Karner trdi trdi, da nemško govoreča manjšina v Sloveniji obstaja, zdaj jo mora priznati še uradna politika. Več kot 900 nemškogovorečih prebivalcev izpolnjuje tudi pogoj iz slovenske ustave o avtohtonosti narodne manjšine, saj na določenem območju živijo vsaj trije rodovi.

„Slovenija in Avstrija bosta z objavo izsledkov znanstvenikov in zgodovinarjev v Sloveniji in Avstriji gotovo dobili solidno osnovo za nadaljevanje pogovorov o vprašanjih, ki zadevajo pripadnike nemško govoreče skupine v Sloveniji", je državni sekretar Ivo Vajgl komentiral problem.

Zunanje ministrstvo se je odločilo, da od slovenskih zgodovinarjev, ki že dalj časa delajo na ustreznem gradivu, pripravijo ustrezen povzetek tega dela, ki bo imel po pričakovanjih okoli 60 strani. Takoj, ko bo povzetek pripravljen, to bo predvidoma v naslednjih dneh, ga bodo predstavili tudi širši javnosti.

„Že vnaprej lahko povemo, da na slovenski strani ni nobenih zadržkov, da se nemško govorečim, v primeru, da se kot takšni identificirajo in organizirajo, omogoči, da negujejo svoj jezik, običaje in kulturno izročilo," je izjavil Vajgl. Dodal je, da to „nima nič skupnega" z vprašanji vračanja imetja in drugimi problemi, ki so urejeni z veljavnimi mednarodno-pravnimi sporazumi in slovensko zakonodajo.

Organización institucional de Eslovenia

Eslovenia es uno de los países más jóvenes. Surgida del desmembramiento de la vieja Yugoslavia, su organización institucional conserva algunos de los elementos de las viejas estructuras.

La Constitución de la república fue adoptada el 23 de diciembre de 1991, exactamente un año después del plebiscito por un estado independiente. Allí se declara que Eslovenia es una república democrática, regida por la Constitución y el parlamento.

De conformidad con la nueva Carta Magna, el máximo órgano de poder legislativo es la Asamblea Nacional, con 90 diputados, y es elegida por un período de cuatro años. El Consejo de Estado cuenta con 40 diputados con una función consultiva. El Presidente de la república representa al país y es el Comandante en jefe de las Fuerzas Armadas. El Gobierno es el máximo órgano ejecutivo, independiente dentro de los límites de su competencia y responsable ante la Asamblea Nacional.

Ob blagoslovitvi cerkve sv. Nikolaja v Bohinjski Bistrici 30. novembra, ki jo je opravil ljubljanski nadškof dr. Franc Rode, so dan prej prostaško oskrunili zidove cerkve.

Ita Rina - prva slovenska filmska zvezda

Konec novembra in prva polovica decembra sta bili v znamenju Ide Kravanje - z umetniškim imenom Ite Rine (1907-1979), največje slovenske filmske zvezde vseh časov in zadnjega obdobja nemega filma posebej, ki so jo Slovenci ob 90-letnici njenega rojstva podrobneje spoznali.

Kinoteka je 27. novembra odprla razstavo Ita Rine v Moderni galeriji, tej je 5. decembra v Slovenski kinoteki sledilo predvajanje restavrirane 35 mm kopije filma Erotikon (iz leta 1929) ob sočasni glasbeni spremljavi Praškega ansambla. Od 8. do 12. decembra bodo v kinoteki pripravili še manjšo retrospektivo filmov Ite Rine; v tem okviru naj bi bil predstavljen tudi že dalj časa napovedovani dokumentarno-igrani film o Iti Rini, avtorsko delo Silvana Furlana.

Vzporedno s pripravami na te prireditve med ministrstvom za kulturo in občino že nekaj časa potekajo tudi dogovori za dokončanje obnove rojstne hiše Ide Kravanje v Divači.

Izšel bo tudi koledar za leto 1998 s sedmimi izbranimi fotografijami igralke. Pošta Slovenije pa je v čast obletnice igralke in lanske stoletnice slovenskega filma spomladi izdala priložnostno znamko in razglednico z likoma Ite Rine.

Od domnevno več kot 20 filmov, ki naj bi jih posnela Ita Rina, so filmski zgodovinarji doslej odkrili 10 ohranjenih, za še sedem pa dokaze, da so bili posneti. Ljubljanska razstava bo predstavila 15 filmov.

Slava Ite Rine je bila leta 1931 na vrhuncu, ko se je namesto za pot v ZDA, kamor so jo povabili zaradi velike popularnosti njenih filmov tudi „čez lužo", odločila za poroko z Miodragom Džorđevićem iz Beograda.

Kinoteka sicer zbira gradivo o še eni znameniti Slovenki, prvi slovenski zvezdi holywoodskega filma Zalki Sršen, za filmsko platno preimenovani v Zalo Zarano. V Žužemberku rojena igralka je nastopala v holywoodskih filmih 20. let, o možnosti uporabe njene zapuščine pa se je kinoteka že spomladi dogovarjala z igralkino pranečakinjo iz Pordenona.

JEDRSKA ELEKTRARNA KRŠKO

Uradnih stališč vlade do ponudbe hrvaške strani o morebitni prodaji hrvaškega deleža v JE Krško še ni, so pa določena izhodišča za pogajanja. Možnost prodaje hrvaškega deleža je bila lansirana neuradno, ne pa kot predlog ministrstva ali vlade, je povedal minister za gospodarske dejavnosti Metod Dragonja. Ob tem pa je spomnil tudi na dogovor, ki sta ga podpisala s hrvaškim ministrom Nenadom Porgesom septembra letos. Po tem dogovoru naj bi si prizadevali za to, da se vprašanja uredijo na načelu reprocitete oz. upoštevanju lastniške paritete, kot je bila v času izgradnje JEK.

DR. ANDREJ BAJUK (3)

Slovenija v evropskih integracijskih tokovih

V socializmu, tudi v našem samoupravnem sistemu, je v resnici samovolja državnega vrha, to se pravi sama partija, urejala gospodarsko življenje. Tako pojmovanje vloge državne uprave ter njej sorazmerna „pravila igre" so v ključni meri določala ravnanje ljudi in podjetij. In tudi če vzamemo na znanje vse spremembe, ki so jih skozi desetletja uvedli, obstaja dejstvo, da je prav do konca prevladoval pristop „od zgoraj dol", ki je močno spremenil normalne vzorce delovanja ekonomskih subjektov, ki je, med drugim, bil zaznamovan z obsedenostjo kontrole, s stalnim pokrivanjem izgub ter dodelovanj vseh vrst in privilegijev, kar je dušilo zasebno iniciativo, močno okrnjevalo ustvarjalnost ter iznajdljivost in praktično iztrebilo iz gospodarskega področja bistveni koncept osebne in družbene odgovornosti, s poznanimi posledicami na ravni globalne učinkovitosti sistema. To je pa naša dediščina, ki je še vedno pričujoča v bistveno preveliki meri, saj smo očitno še zelo daleč od „naravnega stanja" v tržni ekonomiji, v kateri se delovanje posameznikov in podjetij ravna po tržišču in ne po državnih odločbah ter njenih stalnih, dokaj neprevidljivih intervencijah. Sodobni koncept tržne in socialne ekonomije zahteva učinkovito državo, tako, da bo odigravala vlogo katalizatorja (kot v kemiji, da bo spremenila hitrost kemične reakcije, ne da bi se s tem spremenila ali postala sestavni del produkta reakcije), torej vlogo pospeševalca, ki spodbuja, omogoča ter bistveno dopolnjuje delovanje posameznikov in podjetij.

Po drugi strani pa, ker še vedno niso rešena ključna vprašanja denacionalizacije in lastninjenja, državna uprava še vedno razpolaga in odloča o nadvse preveliki proporciji narodnega gospodarstva. Pa naj bo to načrtno delovanje sedanje vlade ali pa očitni znak nezmožnosti, usmiljeno prikrit s tančico sedaj že sedemletnega „gradualizma", ostaja le dejstvo, da uvajanje in razvoj tržne ekonomije na slovenskem nujno zahteva, v skladu s principom subsidiarnosti in preko pravične rešitve denacionalizacije in lastninjenja, dokončen umik države iz gospodarskih poslov, pri katerih imajo posamezniki in podjetja - po preverljivih izkušnjah naokrog sveta - nesporne primerjalne prednosti. Tu ne gre za upeljavo nekega minimalističnega pojma o državi in še zdaleč ne pomeni razrušenja državne uprave. Zahteva pa po eni strani popolnoma drugačno pojmovanje o vlogi države v gospodarstvu ter po drugi ustoličenje omenjenega principa subsidiarnosti.

In kakšna pa naj bi bila vloga države? Ko smo vključili svobodo podjetniške pobude v našo ustavo, smo se Slovenci odločili za upeljavo tržne ekonomije. Vendar v tem kratkem času smo tudi že odkrili, kakor je zapisal dr. Jambrek v že omenjeni razpravi, da „besedilo nove ustave samo po sebi ne more proizvajati svojih izvedenih institucij" ter da „ustavno določena svoboda še ne zagotavlja tekmovalnega gospodarstva". Prav gotovo ne, saj zgodovinska učinkovitost trga, predvsem njegova legitimnost kot institucija, ne izvira iz tega, da organizira in pospešuje proste zamenjave dobrin in storitev, marveč iz dejstva, de se te menjave izvajajo v kontekstu in v podrejenosti normam, „pravilom igre", ki odsevajo prevladujoče družbene vrednote. Še tako enostavna transakcija vsebuje zamenjavo pravic in dolžnosti v zvezi z njenim konkretnim predmetom in je izpeljana ob določenih predpostavkah, med katerimi je tudi ta, da bodo pravice in dolžnosti učinkovito zavarovane in v primeru kršitev hitro iztožljive. To se pravi, da je učinkovito in legitimno delovanje gospodarskega sistema, ki temelji na privatni lastnini in svobodnem odločanju posameznikov in podjetij na obsežnem omrežju trgov, predvsem odvisno od jasnih in obče veljavnih „pravil igre". Svobodna podjetniška pobuda brez ustreznega celovitega pravnega okvira in konkretne zakonodaje ter njih učinkovitega uveljavljenja neizogibno veča neenakost v družbi in spodkopava socialno kohezijo ter končno vodi v anarhijo in kaos ali pa v iste vode, iz katerih smo želeli izplavati. Poleg makroekonomske stilizacije je bistvena naloga države pri uvajanju in razvoju tržnega gospodarstva, da taka ustrezna „pravila igre" upelje in tudi enakopravno, to se pravi, prav za vse ter enako uveljavi. Tako pojmovana naloga uvedbe in uveljavljanja jasnih pravil igre, ki ne bodo po socializmu podedovnem vzorcu določala delovanja posameznikov in podjetij, marveč urejala njihovo svobodno ravnanje, je naloga, ki slovensko državo v veliki meri še vedno čaka.

In v tem kontekstu je silno važno poudariti, kot je zapisal dr. Boris Pleskovič v svoji razpravi *Etika prehodnega obdobja v tržno gospodarstvo*, da „problemi gospodarstva v prehodu, ki segajo od pravnih škandalov do korupcij, niso posledica delovanja pravil in vrednot tržnega gospodarstva. Nasprotno, so rezultat odsotnosti institucij, ki so potrebne za nemoteno delovanje tržne ekonomije". Ta odsotnost, skupno z počasnostjo uvajanja gospodarskih reform ter neizvajanja ekonomskih in drugih zakonov so bistveni vzroki vseh sedanjih problemov gospodarstva v prehodu, med katerimi pa Slovenija še zdaleč ni izjema.

Moramo se tudi zavedati, kot nam opisuje dr. Rajko Pirnat v *Etiki uprave v postsocializmu* in kar ocene mednarodnih institucij potrjujejo, da so pri nas „pomembni deli pravnega sistema popolnoma zastareli in neuporabni ter neprilagojeni novemu stanju. Novi predpisi nastajajo relativno počasi in po kosih, tako da nastajajo pravne praznine in zlasti cela področja pravnih nejasnosti. V takih razmerah postane relativna in izgubi svoj pomen ena najpomembnejših vrednot družbe - ravnanje v skladu s pravom. To velja tako za posameznika in organizcije v družbi kot tudi za državne organe." Če k tej luknjičavosti in neprilagojenosti pravnega sistema dodamo še „veljavnost jugoslovanske zakonodaje, ki je v marsičem v nasprotju z novim ustavnim sistemom" ter da značilnosti naše socialisitične izkušnje „tako po orgnizacijski in kadrovski strukturi kot po načinu delovanja še vedno opredeljujejo sedanjo upravo", ne moremo drugače kot zaključiti, da je naš „sedanji pravni in regulacijski sistem vir vseobsežne pravne negotovosti. Glede tega bi pa rad omenil nekaj, kar je Julio Oliver, najbolj ugledni in znani argentinski ekonomist in pravnik, zapisal in sicer da „v gospodarstvu povzroča negotovost prej kot pa pomota najbolj trajne posledice. Čim večja je negotovost, ki prevladuje v gospodarskem sistemu, tem manjša je njegova celotna zmogljivost. Negotovost gospodarskega sistema zaradi pomanjkanja pravne varnosti pa utegne na daleč preseči ter odstraniti v ozadje vse druge dejavnike. Pomanjkanje pravne varnosti preprečuje gospodarski porast in tako podaljšuje zastoj".

Nadaljevanje prihodnjič

NOVICE IZ SLOVENIJE

KANAL OB SOČI - Seizmografi observatorija na Golovcu so 2. decembra ob 18. uri in 18 minut zabeležili zmeren potresni sunek iz oddaljenosti 98 kilometrov zahodno od observatorija, so sporočili iz Uprave RS za geofiziko. Njegova magnituda je bila 2,9 stopnje po Richterju. Gmotne škode ni bilo.

LJUBLJANA - 16. oktobra 1997 je minilo natanko sto let, odkar je bila v Ljubljani v promet vključena prva ročna telefonska centrala na Slovenskem, dva meseca pozneje, 16. decembra 1897, pa so jo dobili še v Mariboru. 100-letnici javne telefonije se na področju telekomunikacij letos pridružuje več pomembnih jubilejev, kot je npr. tudi 70-letnica prve avtomatske telefonske centrale v Ljubljani. Telekom Slovenija je sklenil, da bo prelomne trenutke v razvoju telekomunikacij na Slovenskem obeležil tudi z vključitvijo 700.000. telefonskega naročnika v Sloveniji. Do leta 2000 naj bi med drugim število telefonskih priključkov na sto prebivalcev s sedanjih 35 povečali na 40 do 42.

MÜNCHEN, Nemčija - Na 17. mednarodnem festivalu filmskih šol, ki je potekal konec novembra, je bil program predvajanih filmov ljubljanske Akademije za gledališče, radio, film in televizijo (AGRFT) izbran kot najbolj zanimiv med programi sodelujočih filmskih šol. Na festivalu je za dokumentarni film Brez štroma posebno (denarno) nagrado Bavarskega filmskega in televizijskega sklada prejela tudi študentka AGFRT Hanni A.W. Slak.

LJUBLJANA - Po začasnih statističnih podatkih je v študijskem letu 1997/98 na višje strokovne šole, univerzo in samostojne visokošolske zavode vpisanih 64.447 študentov, vključno z absolventi. Ljubljanska in mariborska univerza ter samostojni visokošolski zavodi so letos vpisali 19.307 novincev. Zanimanje za študij družbenih ved je po petih letih rasti letos prvič v upadu, zanimanje za študij tehniških in naravoslovnih ved pa je prenehalo upadati.

LJUBLJANA - Pri založbi Atlantis je izšla knjiga Računalniška omrežja in storitve, s katero je njen avtor, Tone Vidmar, zapolnil vrzel v tovrstni literaturi. V Sloveniji namreč doslej ni bilo prevoda, ki bi v celoti pokril potrebe strokovnjakov, ki se neposredno ukvarjajo z mreženjem, sedaj pa so dobili prvo tovrstno knjigo v slovenščini.

LJUBLJANA - Založba Mladinska knjiga je v novi zbirki Znanje v žepu, zbirki priročnikov žepnega formata, izdala knjižice z naslovi Drevesa, Metulji, Konji ter Kamnine in drevesa.

LJUBLJANA - Založba Karantanija je izdala dve deli s področja izvirnega slovenskega leposlovja; in sicer v zbirki Pet letnih časov mladinski roman Jožeta Rodeta Vsega je kriva Hedika, v zbirki Naj hit pa pisanje Špele Kuclar z naslovom Ne bom več pobegnila.

MARIBORSKO POHORJE - Minuli teden je privabil na Mariborsko Pohorje številne smučarje. Snega je bilo dovolj, saj ga je pred kratkim zapadlo 90 centimetrov, pa tudi smučarske proge so steptali in uredili. Obratovale so že glavne vlečnice, na Rogli pa je bilo minulo soboto kar osem tisoč smučarjev (glej sliko).

LJUBLJANA - V razstavni dvorani NUK so odprli razstavo z naslovom Slovenski kulturni salon, ki so jo pripravili ob 250-letnici rojstva Žige Zoisa, slovenskega podjetnika in naravoslovca, kulturnega delavca, razsvetljenca, pesnika in prevajalca, mentorja in mecena ter prvega literarnega kritika na Slovenskem.

LJUBLJANA - Na generalni skupščini Evropske gledališke konvencije, vodilne evropske mreže nacionalnih in repertoarnih gledališč, v Saint Etiennu v Franciji je bilo Slovensko mladinsko gledališče soglasno sprejeto za stalnega člana te mreže. Tako je poleg ljubljanske Drame tudi SMG vključeno v to gledališko mrežo, ki uživa veliko podporo EZ in Sveta Evrope.

LJUBLJANA - Jenkovo nagrado za leto 1997, najvišje slovensko priznanje za poezijo, je prejel Peter Semolič, rojen 1967, za svojo tretjo pesniško zbirko Hiša iz besed. V obrazložitvi je žirija med drugim napisala, da je Semoličevo pisanje „žlahtna lirika, razpeta med bolečino in lepoto". Semolič, „čuteči častilec Lepote, mamljive in skrivnostne, obenem pa nevarne", se v maniri, ki je blizu simbolizma, a ni hermetična, je celo blago samoironična, prvič predstavlja prvoosebno, z upesnjevanjem predvsem nostalgičnih spominov na otroštvo, pa tudi ljubezni in čutnosti.

SLOVENIJA IN ŠPORT

BELJAK, KOROŠKA - Na sijajno pripravljeni skakalnici v Beljaku je bila 8. decembra četrta tekma skakalcev za svetovni pokal. Zmagal je Japonec Masahiko Harada pred Nemcem Dieterjem Thomo, na stopničke se je spet povzpel Primož Peterka, ki si je s Fincem Miko Laitinenom razdelil tretje mesto. Slovenski skakalec si je tako utrdil četrto mesto v skupni razvrstitvi za svetovni pokal. Na posnetku od leve: Thoma, Harada, Peterka in Laitinen.

STOCKHOLM, Švedska - Prvi dan evropskega prvenstva v golbalu, igri z zvenečo žogo za slepe in slabovidne, je slovenska reprezentanca zabeležila tri zmage in poraz. V srečanju s Švedsko so Slovenci izgubili z najmanjšim možnim izidom 0:1, nato premagali Madžarsko, Nemčijo ter še Latvijo. V finalni tekmi pa je Slovenija s 3:1 premagala Dansko in osvojila prvo mesto. Prvo mesto na EP v golbalu je največji uspeh slovenskih invalidskih reprezentanc na tovrstnih tekmovanjih.

LJUBLJANA - Slovenska telovadka Vesna Stavrev je v mnogoboju mednarodnega gimnastičnega tekmovanja Šiška International v Ljubljani zasedla 3. mesto.

ZELL AM SEE - Mlada slovenska hokejska reprezentanca (do 20 let) je zmagala na 3. turnirju četveroboja Slovenije, Avstrije, Madžarske in Hrvaške v Zell am Seeju. Drugo mesto je osvojila Avstrija, tretje Madžarska in četrto Hrvaška.

SALZBURG, Avstrija - Na 10. mednarodni tekmi „ARGE ALP" v sabljanju za dečke in deklice so odlično nastopili tudi naši predstavniki. Najvidnejšo uvrstitev je dosegla Eva Štubelj, ki je v konkurenci *meč* zmagala. Na tekmovanju je nastopilo 230 sabljačev iz šestih držav.

CELJE - V Celju se je končal tradicionalni 12. mednarodni plavalni miting za pokal mesta Celja, na katerem je nastopilo 235 plavalcev iz štirih držav. Po pričakovanju so izstopali slovenski reprezentantje: najboljša plavalca sta bila v seštevku dveh časov Radovljičanka Alenka Kejžar in Peter Mankoč, najboljši posamični izid pa je postavila Mariborčanka Metka Sparavec, ki je 100 metrov prosto preplavala v 55,89 sekunde (902 točki po Madžarskih tablicah). V ekipni konkurenci je bila najboljša Radovljica Park hotel Bled pred ljubljanskima kluboma Ilirijo in Olimpijo.

MONTECATINI, Italija - Slovenska šahovska reprezentanca je zmagovalka pokala srednjeevropskih držav Mitropa. V zadnjem krogu je Slovenija s 3:1 premagala Hrvaško. Slovenija je v konkurenci desetih držav zmagala s skupno 24 točkami, Hrvaška je bila druga z 22,5 točke, tretje mesto pa sta si razdelili Madžarska in Nemčija, ki sta zbrali po 20 točk.

LJUBLJANA - Nogometna zveza Slovenije (NZS) mora zaradi slabe organizacije kvalifikacijske tekme med Slovenijo in Hrvaško Mednarodni nogometni zvezi (FIFA) plačati 15.000 švicarskih frankov. Zanimivo je, da je kazen Nogometni zvezi Hrvaške za 5000 frankov nižja, čeprav so bili hrvaški navijači krivi za večino incidentov na omenjenem srečanju.

SLOVENCI V ARGENTINI

Ohranjajmo slovenske korenine!

Vzporedno s koncem leta prihaja v Srebrno deželo tudi konec pouka. Naše časopisje polnijo poročila o sklepnih prireditvah slovenskih šol. Če med njimi zadnja leta ni zavzemala vidnega mesta Jegličeva šola v Slovenski hiši, ena prvih po prihodu v Argentino, je bilo zato, ker je v njeni rasti prišlo do spremembe. Pred petimi leti je bil namreč v okviru iste Jegličeve šole uradno sprejet in potrjen njen novi poganjek - tečaj A B C PO SLOVENSKO. Tu naj bi - potem, ko je Jegličeva šola dopolnila 43 let delovanja - v svoji novi rasti nudil možnost vsrkavanja slovenskega življenja tudi tistim otrokom, ki tega po družinah niso bili deležni; to je, neslovensko govorečim.

Delo po večletnih pripravah ni le steklo, ampak je rodilo novo skupino - za odrasle. Tako zadnja tri leta poteka v sobotnih dopoldanskih urah v šolskih prostorih Slovenske hiše pouk za otroke od 3. do 12. leta starosti, istočasno pa v notranji stavbi tečaj za odrasle, ki ga spretno vodi profesorica Marjetka Hostnik.

Tudi letos je vodstvo Jegličeve šole po štiriintridesetih sobotah intenzivnega dela povabilo v soboto, 29. novembra sorodnike in prijatelje 40 osnovnošolcev, 11 odraslih učencev ter 9 učiteljic na sklepno srečanje. Slavje se je ob navzočnosti prelata Jožeta Škerbca in šolskega referenta Franceta Vitriha razvilo v resnični praznik ljubezni do slovenstva tistih majhnih in velikih, ki jim to ni bilo dano že v zibelki.

Jedilni salon Slovenske hiše se je po zamisli mlade učiteljice, študentke likovne umetnosti, odel za to priliko v posebno slovensko domačnost. Pod geslom „Ohranjajmo in krepimo slovenske korenine!" se je v njej razvil program. Po sprejemu praznične zastave, ki so jo nosili učenci sedmega razreda, se je iz grl navzočih, morda za nekatere prvič, z vso pravico in ginjenostjo oglasila slovenska državna himna. Pozdravnim in zahvalnim besedam voditeljice šole so sledili nastopi nižjih in višjih razredov. Ni dvoma, da je bila pri tem najvažnejša pozornost na slovenski besedi. Bila je izrečena lepo, včasih malo boječe, pa najbolj zanosna v pesmi, ki je last tudi tega mladega rodu.

Nastop odrasle skupine je presegel pričakovanje. Po kratki spremembi scene - „pričarati" je bilo treba grad - je skupina vseh 11 študirajočih zaigrala prizor o princeski, ki se ni znala smejati. Res so obleke in ostali gledališki elementi doprinesli važen del; a ne tolikega, da bi z njim zakrili živo, tekočo in doživeto besedo nastopajočih, najlepši sad njihovega skupnega učenja.

Osnovnošolcem, razdeljenim v tri letnike otroškega vrtca in sedem razredov, so bila nato razdeljena spričevala s šolskimi izdelki ter darilca učiteljstva. Tudi prelat in šolski referent sta jih presenetila z besedami priznanja in spodbude ter knjižnimi darovi. Vse učiteljstvo je bilo deležno zahvale staršev v besedi in darilih.

V ljubeznivem in gostoljubnem vzdušju se je vsa Jegličeva družina še dolgo zadržala ob pretehtavanju dosedanjega dela ter tkanju novih načrtov za bodočnost.

M.B.

Srednješolski tečaj

V soboto, 18. oktobra je profesorski zbor imel študijski dan. Zbrali smo se na „kinti Sloga". Predmet našega študija je bil „Etični kodeks", ki ga je pripravilo Društvo katoliških pedagogov Slovenije. **Dr. Marko Kremžar,** ki nam je predaval, je razložil in dopolnil nekaj točk kodeksa. Razvila se je živahna debata o vzgoji dijakov na tečaju, saj ima vsak izmed nas dvome, težave pa tudi izkušnje.

Resnemu razgovoru je sledil družabni del. Oskrbnik letovišča **Aleks Ahčin** nam je pripravil okusen asado; hvaležni smo mu. V prijetnem razgovoru je čas kar prehitro minil.

Ravnateljica **prof. Neda Vesel Dolenc,** pobudnica študijskega dneva, nas je opozorila, da se bliža konec leta. Pogovorili smo se še o zaključni prireditvi in odšli domov z željo, da se taki študijski dnevi v bodoče še vršijo.

Osebne novice

Krščen je bil v cerkvi „Stella Maris" v Villa Luzuriaga **Ezekiel David Uštar,** sin Pavla in Miguele Graciele roj. Melgarejo. Botra sta bila Ivan in Pavla Uštar.

Čestitamo!

Smrt: Umrla je v Ramos Mejiji **Aleksandra Šturm roj. Klemenčič** (74).

Naj počiva v miru!

Nova diplomantka: Na buenosaireški univerzi je dokončala študije in dosegla naslov „licenciada en biología" **Silvana Albano. Čestitamo!**

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: Kati pok. teti Slavki $ 50.- namesto rož, Linca Dobovšek $ 100.- v spomin dr. Francu Miheliču, Marija Eiletz USA dol. 100.- v spomin vsem znancem in prijateljem, ki so umrli v letošnjem letu, Pavlinka Dobovšek Lenarčič $ 50.- v spomin Jožetu Peternelu, Slovenska kulturna akcija $ 50.- v spomin Veri Debeljakovi. Bog povrni!

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
LEGAJO Nº 3545-82 **H. Yrigoyen 2742 - San Justo**

PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadstr. „12" - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure- Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E" - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SPOMENIK BLEIWEISU

Ob kranjskem občinskem prazniku -ob obletnici rojstva Franceta Prešerna- sta 4. decembra župan Vitomir Gros in direktor Gradbinca Primož Senčar na Bekslnu odkrila spomenik dr. Janezu Bleiweisu. Znameniti Slovenec, imenovan oče naroda, znan po obrambi slovenščine pred ilirizmom, sicer pa zdravnik in veterinar ter pisec, politik in urednik Kmetijskih in rokodelskih novic, se je rodil v Kranju leta 1808. Po njem so po letu 1991 poimenovali eno izmed glavnih cest, sedaj pa so mu postavili spomenik, ki je delo akademskega slikarja in kiparja Metoda Frlica.

Slovenska kulturna akcija

vabi na predstavitev nove pesniške zbirke

Tone Rode: Mesto Pristan

in na odprtje razstave reljefov

Tilke Močnik

v soboto, 13. decembra 1997 ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.
Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 14. decembra, od 16. do 20. ure.

MASTERCARD CARTA SLOGA

Edinstvena priložnost!

Število imetnikov KARTA SLOGA (z vlogo $ 200.-) in MASTERCARD-CARTA SLOGA vsak dan raste. Ugodnosti so lepe in še možnost nagradnega žrebanja za dve brezplačni vozovnici

BUE-LJU-BUE

Ne odlašajmo! Vse informacije:
658-6574 / 654-6438 / 656-6244 / 656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Slovenska folklorna skupina Pristava

vabi na

VII. Veselico mednarodnih plesov,

ki bo v soboto, 13. decembra, ob 20.30 uri na Slovenski pristavi

Sodelujejo sledeče folklorne skupine:
argentinska, ruska, paragvajska, arabska, portugalska in slovenska.

Vstopnina $ 5.- **Vsi prisrčno vabljeni**

OBVESTILA

SOBOTA, 13. decembra:

Slovenska kulturna akcija: Predstavitev pesniške zbirke in odprtje razstave reliefov in risb.

VII. **Veselica mednarodnih plesov** ob 20.30 uri na Pristavi.

NEDELJA, 14. decembra:

Ob 12.30 uri **članski asado** Društva Slovenska vas v Hladnikovem domu.

Na Pristavi bo po maši govorila mladini Eva Smersu Hernandes o doživetjih na mednarodnem srečanju mladih s svetim očetom letos v Parizu.

ČETRTEK, 18. decembra:

Sanmartinska Zveza žena - mati ima redni sestanek in skromno božičnico.

PETEK, 19. decembra:

Srečanje mlajših zakonskih parov z mag. Stanislavom Hočevarjem ob 20. uri v Slovenski hiši.

Zasedanje Konference za Argentino SSK ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 20. decembra:

„Božičnica" v priredbi Vincencijeve konference in Zveze slovenskih mater in žena ob 19. uri v Slovenski hiši.

Koncert okteta Ars ob 20.30 uri v Našem domu v San Justu. Vstopnina $ 2.-

Božičnica v Slovenski hiši

Vincencijeva konferenca in ZSMŽ prirejata božičnico v soboto pred zlato nedeljo, 20. decembra 1997. Sveta maša ob 19. uri v cerkvi Marije Pomagaj. Maševal bo g. Stanislav Hočevar. Po maši petje božičnih pesmi, nato praznovanje slovenskega svetega večera.

Vsi prisrčno vabljeni!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: **(54-1) 636-0841**
Telefax: **(54-1) 636-2421**
e-mail: **eslovenia@impsat1.com.ar**
e-mail: **debeljak@pinos.com**

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino $ 55; pri pošiljanju po pošti pa $ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre"

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires - Argentina
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

LJUBLJANA - V foyerju SNG Drame v Ljubljani so odkrili doprsni kip slovenske igralke Duše Počkaj. Kip je delo akad. kiparja Boštjana Putriha, ki je med drugim tudi avtor doprsnega kipa župana Ivana Hribarja pred univerzitetno palačo ter Finžgarja in Plečnika na trnovski cerkvi.

†

Jaz sem vstajenje in življenje.
Kdor vame veruje, bo živel tudi če umrje.
Jn 11,15

Po daljšem bolehanju je dne 14. novembra 1997 v 76. letu starosti mirno zaspal v Gospodu v Sloveniji

Franc Petek

Pokopali smo ga v rojstnem kraju Rafolče, župnija Brdo, s somaševanjem več duhovnikov in ob velikem številu sorodnikov, prijateljev, znancev in vaščanov.

Žalujoči: žena **Jožefa**
hčerka **Mari** z družino
sinovi **Lojze, France, Janez** z družino, **Milan**
sestre **Mici, Ani, Pavla**
brata **Janez CM** in **Lojze**
in ostalo sorodstvo

Slovenija, Argentina

†

Dragocena je v očeh Gospodovih
smrt njegovih zvestih

Odšla je v večnost dne 2. decembra 1997 naša ljuba mama

Aleksandra Marija Šturm roj. Klemenčič

Iskreno se zahvaljujemo prelatu Jožetu Škerbcu, ki jo je vso dolgo dobo bolezni obhajal, ji prinesel sv. popotnico, molil z nami rožni venec, daroval sveto mašo in se poslovil od nje z ganljivimi besedami ter jo spremil na pokopališče. Hvaležni smo ge. Mimi Žakljevi, ki ji je požrtvovalno stregla. Bog poplačaj vsem, ki so jo obiskovali, in vsem, ki so sodelovali z molitvijo, pri sv. maši in jo spremili na zadnji poti.

Žalujoči: sinovi **Franci** z ženo **Danielo, Sandi** in **Janez**
sestra **Sonja** z možem, hčerko in sinovoma
brat **Bogdan**, duhovnik
in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Slovenija, Grčija, Nemčija, Italija

†

Dne 20. novembra je v 74. letu starosti odšel v večnost naš dragi mož, oči, stari ata in bratranec

Anton Puntar

Zahvaljujemo se prelatu Jožetu Škerbcu za podeljene zakramente; g. Tonetu Bidovcu za molitve ob krsti, mašo in vodstvo pogreba; g. Pintariču za molitve ob krsti ter vsem, ki ste ga prišli kropit, zanj molili, nas spremljali in nam izrazili sožalje.

Žalujoči:
žena **Stanka**
hčeri **Majdi** in **Anči**
sinova **Tonči** ter **Janez** in žena **Ani**
vnuki **Andrejka, Aleks, Niko** in **Mikaela**
in ostalo sorodstvo

Buenos Aires - Slovenija